

CA-NOSTRA

*** ANY TERCER, NÚM. 117 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 25 DE DESEMBRE DE 1909 ***

REFLEXIONS D'UN PATRIOTA

Alguns conceptes emesos en el curs d'una brillant conferència sobre *la Patria* que donà diumenge passat en el Círcol d'Obrers Catòlics de Ciutat un estimat amic de CA-NOSTRA, han inspirat a un patriota conegut nostre entre altres reflexions, les següents:

I.—¿Es cert que Espanya, com diu D. V. C. (d'acord en aquest punt amb n'Unamunio), no ha mester europeisar? ¿Hem d'entendre exclusivament europeisació una *antictericatització* a la francesa, com solen fer certs catòlics, fent el joc amb això als nostres radicals? Obrir als ulls al nostre poble y despertar en ell el desitj de igualar els pobles més avançats d'Europa en cultura, educació, respecte mutu, netedat, policia urbana, agricultura, etc. ¿no seria més patriòtic que armar al poble en nom d'un malentès casticisme contra els qui li mostren el seu atrás y l'avens dels altres?

II.—¿Es cert qu'els catalanistes prenen la *parte por el todo* quant consideren Catalunya la seva nació natural, o són els altres qui prenen *el todo por la parte* al considerarla com un simple membre y may com un organisme nacional complet?

¿Com explicarien aquests últims que Catalunya, simple membre (orella, bras o cama), tenga un pensament, un cor y una ànima tan propis y diferents del reste d'Espanya? ¿Es excusable que avuy després dels reflexius, documentats y desàpasionats estudis que s'han fet sobre la qüestió regional, entre ells el magistral den Prat de la Riba, que's pot llegir per 50 cèntims, se llansi algú a parlar de catalanisme, fent cas omis de tot allò d'una mica de pès y de valor intel·lectual, que s'en ha dit, en pro o en contra, y estudiantne no més els quatre crits més baladriers o més apassionats qu'han surat en les disputes?

El catalanisme, la doctrina política professada per tots els nostres pensadors, mantinguda íntegrament per homes com el Bisbe de Vich y Menéndez y Pelayo, ¿es o no qualche cosa més qu'un altercat de plassetes entre veïnats mal avenguts?

III.—Està provat com dos y dos son quatre que a Barcelona les dretes totes soles son impotents contra el lerrouisme, o sia contra els republicans incendiaris, a causa de que aquests, elements en sa major part exòtics a la Ciutat, son en gran majoria. L'única forsa política que pot contenir el lerrouisme es la Solidaritat, o sia la conjunció dels regiona-

listes de la dreta y dels republicans moderats. Tant es així que fins que's va fer la Solidaritat els lerrouistes no varen ésser venuts, y avuy que s'es desfeta, al manco temporalment, els lerrouistes tornen dominar. Això es ben sabut per tots. ¿Com s'explica doncs que immediatament després d'haver abominat del lerrouisme, se malparli de la Solidaritat?

IV.—Pelayo, té realment alguna cosa que veure amb l'història de Catalunya?

V.—¿Anava molt descaminat aquell qui qualificà certs himnes patriòtics de pervertidors del sentit moral? ¿Es fomentat un orgull de tribu, retrayant sempre seguit la sanc vessada y l'humillació dels altres pobles, com se sol fer en aquests himnes, la manera de educar en els infants el sentiment patriòtic després de dos mil anys de civilització cristiana?

IV.

PER NADAL

*Blanca mortalla de neu
cau de la grisor incerta,
blanca mortalla de neu
demunt la plana deserta.*

*En la boira qui pastura
lentament per dins el plà
l'arbrada gegant hi sura
qu'el Decembre descarná.*

*A dins l'esglesia daurada
per la claretat dels llums
flota una dolça boirada
d'aromes y de perfums,
de l'erbossera atapida,
de sibina y taronger,
de poma de gel cullida
temps enrera a n'el verger.*

*Al vent congelat s'inclina
la cinta del fumeral
y la neu s'arremolina
a la porta del casal.*

*Posa'l vell padrí el tíó
de Nadal a la foganya;
una dolça vermelló
les alegres cares banya.*

*Floreix el sant recort... Era
una nit com eixa nit.*

*De Betlem a la propera
va néixe un Infant petit,*

a dins una manjadora,

*que millor bres no tengué
El qui vest de llums l'aurora
y d'estels el cel seré.*

*El qui sols amb son volé
sol, estels y lluna mou
fou escalfat per l'halé
d'una muleta y un bou.*

*Mes prompte una llum divina
sobre el coval descendi
y la gracia qu'il-lumina
tots els homes resplandi.*

*Y foren àngels a mils
que de la Gloria baixaren,
y foren pastors humils
qui de tot cor l'adoraren.*

*Y guiats per una estrella
venen tres Reis d'Orient
per veure la maravel·la,
l'eixir del Sol resplandent.*

*Nit santa, nit de dolçura,
primicia de Redempció...*

*Pau a tota criatura,
Gloria sia a n'el Senyor!*

JOAN CAPO.

17—XII—09.

LA CIENCIA EN L'ACCIÓ

Pera que *l'amor universal*, de que mos parla tan maravellosament el sabi Bisbe de Vich, Dr. Torras y Bages, bategui dins els cors dels cristians, pera que aquets el sentin envers del poble, lo primer que fa falta als catòlics, es el sentit, l'educació social.

Ho ha dit nostre Santíssim Pare Pío X en aquestas hermosas paraules: «l'acció catòlica s'ha de fer envant ab valentia: ha de proposar ses solucions, y les ha de fer prevaleixer mitjansant una propaganda vigorosa, activa, *intelligent, disciplinada*, capás d'oposarse a la propaganda contraria.»

Mes, aquestes paraules que expresen un desitj vertader del Pare de tots els feels se perdrán a dins l'espai si tots els catòlics no mos persuadim profundament que lo primer que hi ha que fer, es *hómos socials*.

Homos que sentin a dins son anterior una ben orientada set *d'anar a n-el poble*, no com fins aquí, no axí com el seu criteri privat los dictá, sinó subjectantse a n-els qui los poden sanyalar el modo y manera de fer las cosas perque aquestes sien profitoses y donin bon

fruit,

¿No ho hem presenciada a Mallorca? A Balquena han exides iniciatives, idees, intents d'acció social, provatures... y després de dos anys de ensatjar y de provar, casi no hi ha frasse que resumezca tot lo que s'ha fet mes que aquesta «hem perdut el temps». Y tot perque? perque els homos que mos hem posats en tals asuntos, salva una sola excepció, y hem anat sense preparació, sense sabre ahont anàvem, ni que duym entre mans.

Axi ha resultat que, maldament tenguen una dotzena d'institucions com les caxes rurals y mes del doble de círcols d'obriers, tot va com va... y peor es meneallo.

Y no hi ha que frescar molt per sercar la causa del fracás, aquesta no es altre que, la falta de sentit social.

Es fá precisa, idó, la formació d'homos socials, «conscients de sos devers, educats y formats, membres vius de les obres e institucions de carácter social» com diu l'eminent P. Palau S. J.

Y per axò se necessita una escola de formació social, y aquí si que hi vé bé, alló del Evangeli «MEDIUM VESTRUM TETIT QUEM VOS NESCITIS» la tenim, si, enmitx de noltros y no la conaxem. Aquesta escola, aquest organisme en sa triple funció *educadora, organitzadora y excitadora*, es el de que altres vegades ja hem parlat demunt aquest setmanari, es l'

ACCIO SOCIAL POPULAR
B. J. C.

OTRA ESCUELA MODERNA

FÁBRICA DE ANARQUISTAS

Discípulos de Ferrer

Ya funciona en Valencia la Escuela moderna, reproducción de la que Ferrer fundó en Barcelona.

Los anarquistas están de enhorabuena. La Escuela Moderna de Valencia será un foco de infección libertaria y ácrata.

No tardará en producir discípulos aventajados que siembren el espanto y la desolación en la hermosa capital de Levante.

La Escuela Moderna de Valencia tiene abiertas sus clases para realizar su labor antireligiosa, antisocial, antipatriótica y antimilitarista.

Sus libros de texto son anarquistas.

Carlos Malato es autor de *El primer manuscrito, Correspondencia escolar*, que se enseña a los niños que van a aquel centro anarquizante.

De este libro son los siguientes párrafos, que los niños aprenden y escriben.

La patria es una burla

La Patria, el capitalismo y la Religión han formado estrecho lazo para anular la personalidad de los hombres desnaturalizándolos. (Página 154.)

Patria, Patria! tierra de los padres. Qué burla más sangrienta para el hombre despojado de tierra, de casa, de ciencia, privado

de higiene, falta de educación, reducido al salario y forzado, además, a ser defensor y sayón de sus dominadores. (Página 157.)

La bandera de la Patria

Los trapos tricolores, auri-verdes ó estrellados, símbolos de la Patria, no son más que el símbolo de la tiranía y de la miseria.

Soldados y asesinos

... Tú que has comprendido que los grandes matadores de hombres calificados de «heroes» en las historias no son más que horribles asesinos, desconfía de las apariencias de esos soldados. Con paradas, uniformes coloreados y maniobras deslumbran a los babiecas que no saben reflexionar, y así se olvida que el fin de todo ejército es matar hombres, (Páginas 46-47.)

El ejército y los trabajadores

¡Pobre López! (E! cartero). Todo el día y en todo tiempo, llueve, nieve ó con un calor abrasador, ha de ir y venir, subir y bajar, sin tiempo para comer ni descansar, mientras muchos oficiales lucen sus uniformes dorados en paseos y cafés. (Página 49.)

Mi tío Antonio, licenciado por inútil después de la guerra de Cuba, con una pierna menos, decía el otro día en casa que nuestras tropas regulares no habían valido gran cosa; pero que había de conservarse el ejército para impedir a los obreros que turben el orden.

Me indignó saber que los soldados sirven para eso y medió rabia saber que aquellos soldados que yo había admirado maniobrando en el campo *no eran buenos para contrarrestar otro ejército eram timbres ante obreros desarmados.*

Ya sabía yo que durante la guerra de la Independencia nuestras tropas regulares habían sido casi siempre batidas por los franceses. (Páginas 58-59.)

¿Para que sirve la ley?

Eso se enseña en la Escuela Moderna de Valencia como se enseña en la de Barcelona.

Contra esa enseñanza y esos libros, que son un insulto al Ejército y una insolencia a la Bandera, solo han clamado los católicos.

Los que explotan el patriotismo para saciar sus odios, nada han dicho.

El Gobernador civil de Valencia, el rector de aquella Universidad, el propio señor Morret, todos saben que funciona esa Escuela Moderna y conocen lo que se enseña.

¿Hay leyes que prohíben esos insultos, injurias é insolencias? ¿Por qué no se aplican?

Y luego los periódicos del trust—la prensa impía y blasfema—se queja de que el Episcopado Español haya elevado una petición al Gobierno pidiendo que las escuelas laicas no vuelvan a abrirse.

¿Es que la prensa herética y anticristiana gusta ver correr otra vez la sangre?

¿Es que quiere presenciar degüellos y matanzas como las del año 34 en Madrid y el 35 en Barcelona?

De «El Eco Social»

TRADICIONS

POPULARS MALLORQUINES

COM ES QU'ELS AMETLERS FLOREXEN

PRIMER QUE TOTS ELS ARBRES (1)

Conten qu'una vegada un patriarca de l'Antiga Lley predicava a una partida de gent que vendria'l Messies.

No'l creyen gens gens, y l'homo, apurat de tot, arribá a dir:

—En prova de qu'es ver lo que dich, d'uy-me un garrot sech, y el faré florir.

Li presenten un garrot d'emetter.

L'agafa, y, alsant els uys a n-el cel, esclama:

—¡O Senyor! si ha de venir el Messies, ¡que floresca aquest garrot!

¿Que m'en direu? Ell aquell garrot al acte quedá florit, però florit de tot: ab unes flors més atepides que's cabeys des cap.

De llevò ensá s'ametler floreix devant tots els altres abres, per haver anunciada sa venguda del Messies.

ANTONI M.ª ALCOVER.

(1) La'm contá el famós poeta popular l'amo Antoni Vicens Santandreu de Son Garbeta (Manacor) que la sab del seu padri, al cel sia ell.

Nova Caxa Rural

Degut a la iniciativa y desvels del jove sacerdot Mossen Joan Mir, a Binisalem comensará a funcionar una Caxa a principis d'any nou. Ja s'han fets els treballs preparatoris necessaris a la seua organissació y el Pare Cerdá hi ha donades dues conferencies per dar a conixer les ventatjes socials d'obra tant benefactora.

A la darrera que doná, nosaltres le hi acompanyarem, a una solemne vetlada que celebrá el Círcol D'Obrers Catòlics d'aquell poble.

Impossible es seguir el Pare Cerdá en més d'una hora d'animada peroració. Fe historia de la Caxa Rural d'Artá, detallant els beneficis qu'ha fet a n-el poble, y de les ganancies de la Caxa, les obres en favor dels pobres que s'están realisant y les que tenen en projecte: un camp d'esperimentació agricól, escolles en material segons la pedagogia moderna, una casa nova y espléndida ab un gran corral per jocs y sports: tot axò que veis tant hermos que se verifica a Artá, vosaltres en vostra Caxa ho anau a tenir dins Binisalem. Fé la apologia dels bons rics, però qu'ell estimava el pobre, y era pobre per professió, afegint, qu'a n-el sitgle havia menetjat el covec y l'axada, y quant els vespres sos germans dexaven les eynes pels llibres, ell moltes voltes dexava els llibres per les eynes. Va rebatre la doctrina socialista. Jo prenc, deya, un d'aquests periòdics que se diuen defensors de la classe obrera y veig en primera plana un article sostenint que la propietat es un robo. Demanera, obrers, que vosaltres després de deu anys d'economies y privacions lograu fer una caseta, comprar un bossinet de terra, llevors s'ha d'entregar la doctrina socialista dientvos qu'aquella propietat producente de vostros suors es un robo, perque, si la

propietat del ric es un robo també ho serà la del pobre. Seguesc llegint: y me trob ab un atac a n-el clero, ¿treurà al pobre de sa situació precària la rabia anticlericalisme que sa nota en les publicacions socialistes? Tot l'amor y doctrina del socialisme may arribarà a tenir la forsa de caritat d'una sola expressió del Bon Jesús, quant diu, que lo que farem en la persona dels pobres ho pendrà com a fet a Ell meteix. Jo seguint l'exemple de mon Mestre, y per un sentiment natural del meu cor, que no es meu, sinó del qu'el m'ha donat, estim tant al pobre, que daría la vida, la sanc que corre per mes venes per fer la seua ditxa y benestar.

Al prenunciar aquestes paraules l'humil Franciscá, la seua cara se trasfigura prenguent una expressió de ternura y d'estassi, mentres una axordada d'aplaudiments caye demunt la seua persona.

Nosaltres també llegiem algunes de nostres pobres poesies. Alguns joves del poble se llúiren en la recitació d'hermoses composicions castellanés. Hi va haver un número de cant que agradá ferm, *El Monomo*, que meresqué els honors de la repetició y molts de aplausos a n-els joves congregants (Lluissos) que lo cantaren.

Presidiren la funció les autoritats locals y el Sr. President de la societat, y resumí l'acte el Sr. Rector del poble ab un breu parlament de gracies.

M. D.

SA LLEDRIOLA DEL POBRE

—OBRES SON AMORS—

Suscripció dels devots de la Sagrada Família pera regalar el dia de sa Festivitat plaquetes d'estalvis de 20 pessetes cada una a families necessitades y d'honrades costums en memoria de Jesús, Maria y Joseph, model de families cristianes.

Suma anterior: 25'60 pessetes

D. Francesc Ramis, Mestre d'Ariany, per l'ànima de la seua mare 1'00.—D. Joseph Oliver 0'10.—D. M. M. 1'00

Total 26'80 pessetes.

NOSTROS DIFUNTS

Dilluns dematinada morí a Sa Real el R. Pare Lloaxim Rosselló y Ferrá, Fundador y Visitador General de la Congregació Diocesana dels Missioners dels SS. CC. de Jesús y Maria.

La seua virtut fa temps que no brillava dins el poble, per tenir una vida oculta y retirada en la soletat del claustro, enmitx d'una familia espiritual, engendrada per ell, ab el past d'una pietat extraordinari y plena d'exemples de santedat. Però dins el cor del poble mallorquí, bé hi perdurava y hey perdurará sempre la

seua figura y el seu recort, per haverhi dexat una estela de bones obres en la plenitut de la vida consagrada a la predicació y a n-el confessorari. Si els seus fills espirituals no conservassin sa santa memoria, com a fundador d'una Congregació que floreix tota esponenta, a nostra Illa, el poble no oblidaria ja may la seua personalitat avengèlica, immortalisant el seu nom, com prou ho demostra aquella cansó tant popular y espressiva que se canta per tot arreu:

Deu li do molts anys de vida
a n-el Pare Rosselló:
molta gent ha convertida
aquest any de Missió.

Ha mort el sirvent de Deu ple dies y bones obres dins una aureola de gloria que li dona la fama de la seua gran virtut, que un no sap si oferir sufragis per la seua ànima o encomenarse a les seues plegaries, piedosament pensant que neda dins la visió Beatífica de la Gloria, eterna. De totes maneres, sempre es bò oferir sacrificis y encomenar a Deu la ànima dels just qui s'es adormit en la pau del Senyor.

M. D.

LA REPÚBLICA?..

Un amic nostre, comerciant d'aquesta Ciutat, acabada de rebre una carta particular d'un representant d'un important comers de Barcelona, en que li manifesta que'ls republicans inflats y envalentonats pel triomf electoral obtengut en algunes importants poblacions d'Espanya, després dels trists sucesos de Barcelona, quant parexia qu'estaven desprestigiats, se apressuraran a fer la revolució per estronisar la república, ja que moralment, diuen ells, qu'Espanya es seua.

Nosaltres, malgrat a les reserves en que mos han contat el contingut de la carta, mos apressuram a dar publicitat a la sensacional noticia, desitjosos que nostros lectors y Mallorca entera durant les presents festes s'aprofitin de menjar coques y torrons monárquics y estiguen sobre avis els qui tenen que perdre dolsos en la revolució, no fos cosa que la quarta festa, dia senyalat, segons la carta, per l'estronisació del emperador de... haguesen de menjar neules a la... innocencia, per no dir: a la república.

UN PARTIDARI.

Noves d'Inca

La Redació de CA-NOSTRA, saluda efusivament a sos colaboradors y suscriptors per les presents festes de Navidad, tot desitjantlos feticitats a balquena.

—Diumenge passat se celebrá en nostra Parroquia l'acte de la publicació de la santa Bula.

Ara ja no tenen valor les veyes, puis que aquest document Pontifici no més val de població a publicació.

—La festa religíosa que tots els anys dedica a la Mare de Deu de l'Esperansa D. Vicens Ensenyat, que la té per Patrona de la seua Fàbrica de teixits, diumenge se celebrá a Sant Francesc en molta solemnitat, veent-se la nau del temple enllestida en ses millors galanures.

Predicá a l'ofici'l Pare Cerdá, fent un hermos sermó de l'Esperansa.

—Dins breu temps a n-el *Bolletí Oficial* se publicarà la subasta de les obres del pavalló principal que s'ha de construir del nou Corté d'Inca, que l'Ajuntament té en projecte.

La subasta tendrá lloc a la Casa de la Ciutat el dia 7 del propinent mes de Febrer.

Els qui treuran l'empresa ha de fer l'edifici dins deu mesos y el tipo de la subasta es de 45.802 pessetes.

Estará encarregat de la direcció de les obres nostro amic, l'arquitect D. Guillerme Galmés.

—Un desengany més. Fins l'any qui ve, si som vius. Cap grossa ni mitjansera per Mallorca. Qui vol tornar ric no té més remey que desxondirse y fer feyneta, no esperant la fortuna d'aventualitats que no surten a u per cent.

—La societat La Constancia diumenge passat celebrá un acte en favor de la ensenyansa molt digne de loansa.

A n-els joves de s'escola noturna que regenta ab gran interès y afany D. Bartomeu Pujol, després d'un exàmens, brillants per lo que se pot esperar d'atlots que tot el dia están a n-el treball manual, se repartiren valiosos premis consistentes en llibres y robes per estimularlos a l'estudi y a la cultura.

A Inca la iniciativa oficial y colectiva ha fet tant poc per l'estímul a la cultura que l'acte de La Constancia n'os ha sorpresos per lo raro y nos ha alegrat immensament per la seua tendencia en favor de l'ensenyansa.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat a n-el mercat d'aquesta ciutat:

		Pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a	93'00
Blat.	la cortera de 00'00 a	18'00
Xeixa	id. de 00'00 a	19'00
Ordi.	id. de 00'00 a	10'50
Ordi foraster.	id. a	09'50
Sivada.	id. a	08'50
Ídem forastera	id. a	07'50
Faves cuítores.	id. a	19'00
Ídem ordinaries.	id. a	18'00
Ídem pel bestia.	d. a	17'50
Porcs grassos	s'arrova de 11'00 a	11'50
Blat de les Indies	id. a	16'00
Monjetes de confit	id. a	37'00
Ídem blanques.	id. a	25'00
Figues seques	el quintá de 08'00 a	00'00
Safra	s'unsas de 00'00 a	03'00
Qus	dotzena 00'00 a	01'20

CORRESPONDENCIA

Sr. D. E. R.—Lo saludam. Té pagat fins el Setembre. No remeti libransa fins que haja una anyada, qu'aixíli surt car.

Sr. D. J. F.—No venim a bé que V. qui mos ha aydat tant, ara no figuri son nom en l'Almanac. Fassi alguna coseta.

M. B. J. C.—Que procur per aquestes festes fer bona la cansó de Nadal que diu:

Alegret panxeta
que Nadal ja vé
menjarás carneta
y arros sec també.

Y ja veurá com aquesta mica d'enfadament li passará aviat. Nosaltres li estam agraits.

D. J. M. P.—Rebuda la seua hermosa poesia per l'Almanac.

D. A. M. S.—Y la seua que no té desperdicis per idem.

M. S. G.—Y el seu «Dissapte de Nadal» per idem.

M.—Y els seus «Reis» per idem.

D. J. R.—També la seua composició per idem.

D. F. B.—Y la seva en castellá, per idem.

D. P. de A. M.—Y els seus «cantares», per idem.

A tots salut y mercès.

D. C. P.—Servirem la suscripció que nos ha enviada y gracies.

S'entendrán en lo corresponsal de Palma.

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

Cultura Popular

LA INVENCIO DEL MOCADOR

¿Sabeu qui va inventar el mocador que's du a la mà?

¿No? Idò, fou una veneciana que vivia per devés l'any 1545.

Un dia l'hi va ocorrer l'idea de tayar un tros de tela de llí y adornarlo ab puntes de coixí.

Aquell mocador no devia servirli per l'usa que l' destinam nosaltres.

El duya a la mà dreta, y algunas vegades el se acostava a la cara ab un moviment ple de coquetaria.

D'aqueix modo feya resaltar lo brill de sos ulls negres.

La moda s'escampá per Fransa é Italia, y en temps d'Enrich III, totes les elegants sortien a n-el carrer portant en la mà un mocador ab puntes.

Y durant molts anys no se li ocorregué a ningú servirse dels mocadors per altra cosa que per lluirlos.

¿Que com se mocaven aleshores? Cada qual com podia. La necessitat es molt ingeniosa.

Dits y... fets

LES CASSERES DEL EMPERADOR

L'emperador Guillem d'Alemanya es molt gran aficionat a cassar y li agrada que li alabien la punteria, y sol succeir que'ls cortesans y aduladors prenent nota d'aquesta vanitat del emperador, se propassin un poc en les alabanses. Cert dia va sortir l'emperador a cassar y va tirar uns trentacinc tirs, cassant una trentena de ciervos. Al final de la cassa li varen esposar les pessas mortes, y ben contades: eren xexanta tres. Els cortesans l'alabaven com el millor cassador del seu temps per haver arribat a matar en un dia 63 pessas de cassa major. Més aquell escés d'adulació no feya gayre gracia al emperador que ja comensava a pensar si'l prenien per altra. Ababada la revista y repetintse els elogis l'emperador un poc amoscat va dirigirlos la paraula y los va replicar: Me sembla que son poques les alabanses que'm dirigiu perque no esposau tot el mérit de la meva obra. De totes aquestes besties sols trenta han mort de bala y les altres trenta tres s'han mort de susto.

Un diputat, visitant lo presili de dones d'Alcalá de Henares, al veure la felicitat com una pobre monja les feya callar a totes ab toc de campaneta, deya: En Dato a n-el Congrés trenca tres campanes y no pot fer callar als diputats y aquí ab un toc de campaneta calla tot un presili de dones.

Un elegit diputat deya a un amic:

—Sempre he tengut aquesta per jo: «O diputat, o res».

L'amic va contestarli:

—Es que també's poden esser les dues coses d'una vegada.

Biblioteca de la Familia Cristiana

VOLUMENES PUBLICADOS

I. A LAS MADRES: Como habeis de educar a vuestros hijos para Dios, para la familia y para la sociedad, por el P. J. Charruau, S. J. Obra traducida por D. Laureano Acosta, Abogado. Precio: 4 ptas. rústica, y 5 en tela.

II. LA MORAL DEL JOVEN. Consecuencia de la impureza, necesidad de las buenas costumbres, por el D. Surbled, traducción del Dr. Blanc y Bonet. Precio: 3 ptas. en rústica, y 4 en tela.

III. CAMINO DEL MATRIMONIO. La joven en el hogar educándose para ser modelo de esposas y madres, por el R. P. Juan Charruau, traducida por D. Naciso Sicars y Salvadó en Derecho y Filosofia y Letras. Precio: 4 ptas. en rústica, y 5 lujosamente encuadernado.

De estas obras hay existencia en nuestra librería.

L'ENGINYÓS HIDALGO

Don Quixote de la Mancha

compost per MIQUEL DE CERVANTES SAAVEDRA

y traduit en mallorquí la primera vegada per N'ILDEFONSO RULLAN, PREVERE

S'ha posat en venta el primer y segon tom de que costa aquesta obra, a n-el preu de TRES pessetes, enquadernat en rústica, y a CINCO enquadernat amb tapes de lujo.

S'en venen a nostra Administració.

RESTAURNAT DE LLUCH

Menú que será servit durant l'any jubilar.

PRIMERA CLASSE

2 sopes, 3 plats, dolç, fruita, pá y ví. pess. 4'00

SEGONA CLASSE

1 Sopa 2 plats, fruita, pá y ví pess. 2'500

TERCERA CLASSE

1 Sopa, 2 plats, fruita, pá y ví pess. 1'00

Café, llet, xicolati, licors, etz.

Además, servici a la carta.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11-ESQUIN BORNE

LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES.

SASTRERÍA Y CAMISERÍA.

LA CASA MEJOR SURTIDA.

LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

VIVA + JESÚS

EJERCICIO DEVOTO

PARA HACR

La Hora Santa

Se vende en nuestra Librería a 15 céntimos de peseta.

Mapa

DEL

IMPERIO DE MARRUECOS

(MOGREB=EL= HKSÁ)

trazado á la vista de los datos más recientes por el Comandante de Ingenieros

D. BENITO CHIAS Y CARBÓ

ESCALA DE 1:3.000,000

BACELONA.

Editado por la casa de D. Alberto Martín.

Se vende en esta Administración.

Dieteris

per l'any 1910

UNA PESSETA

Calendaris

Americans

DE TOT PREU

Blochs

del Cor de Jesús, de Sant Antoni de Padua, religiosos y comuns.

Almanac

BAILLY-BAILLIERE

per l'any 1910

Almanac

de

LA FAMILIA CRISTIANA

Una pesseta

Ne trobareu a la Llibrería del carrer de Mallorca, 1.

INCA

CA-NOSTRA

SETMENARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendran la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'4 l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy avánt, per 50 céntims mensuals servirem exemplars d'un meteix número, de manera que repartintse entre si els números cinc persones d'un meteix lloc, los vendrá a costa 10 centims mensuals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.